

U svrhu evaluacije projekta „Želimo vježbati vid“ u ovoj fazi provedenih aktivnosti projekta, Upitnik za obitelji ispunjavali su roditelji djece u godini pred polazak u školu, iz pet dječjih vrtića sa područja Primorsko goranske županije u kojima je prezentiran projekt.

To su:

Dječji vrtić	Broj ispunjenih upitnika
Dječji vrtić „Fijolica“, Novi Vinodolski	9
Dječji vrtić „Fran Krsto Frankopan“, Krk	5
Dječji vrtić „Katarina Frankopan“Krk	10
Dječji vrtić „Vladimir Nazor“ Kastav	7
Dječji vrtić „Zlatna ribica“, Kostrena	17
Ukupno:	48

Ukupno je ispunjeno 48 upitnika. Pri tome su neki upitnici djelomično ispunjeni ali je u obradi rezultata u smislu relativnih pokazatelja, uzeta u obzir ta činjenica.

U 85% slučajeva netko od obitelji nosi naočale (u 41 od 48 ispunjenih upitnika netko od obitelji nosi naočale). Najčešće su to baka (63%) i djed (56%), slijedi majka (54%) te otac (34%). U manjoj mjeri se navode sestre i braća te drugi rođaci. Najčešći poremećaji vida koji se spominju su miopija (63%), slijedi hipermetropija (39%) te astigmatizam (19%).

Na pitanje - Nosi li vaše dijete naočale, u tri slučaja su roditelji odgovorili da dijete nosi naočale, a od toga dvoje više od jedne godine i jedan manje od jedne godine. To je u odnosu na ovaj uzorak 6,25% djece koja nose naočale.

U drugom dijelu upitnika pod nazivom „Koliko znamo“ željelo se doznati koliko su roditelji, skupa sa svojom djecom upoznati sa bolestima oka te općenito pojavama koje se odnose na osjet vida. Pri tome ih se nastojalo informirati i educirati o tim pojavama putem edukativnog animiranog filma „Otvori oči“.

Dobiveni rezultati pokazuju da se u ispitanom uzorku obitelji još uvijek nedostatno razlikuju pojmovi koje se odnose na bolesti oka kao što su miopija/kratkovidnost i hipermetropija/dalekovidnost te njih 54,5% smatra da je miopija poremećaj kod kojeg osoba ne vidi dobro na daleko što je točno, u odnosu na 40,9% netočnih odgovora (na blizu.). Zanimljivo je da kada se u pitanju koristi samo izraz – hipermetropija, tada njih 59% misli da se tada ne vidi dobro na blizu, a 38.6% ispitanika odgovara točno, odnosno da kod tog poremećaja osoba ne vidi dobro na daleko.

Na pitanje na kojoj je udaljenosti dobro gledati TV, većina ispitanika slaže se da ta udaljenost ne smije biti manja od 3 metra -74,5%, a nekolicina se izjasnila da bi ta udaljenost trebala biti 4 ili 5 metara, odnosno da ovisi o veličini ekrana.

Skoro 100% ispitanika zna što je daltonizam (kad ne razlikuješ boje), kada se rodimo da vidimo vrlo malo te tko može zaista utvrditi jesu li naše oči zdrave (okulist) kao i da je vid osjetilo koje nam šalje najviše informacija.

Na pitanje koji je najdublji dio oka, njih 66% kaže da je to mrežnica, no bilo je i odgovora da je to zjenica ili rožnica. Koliko često se prirodno zatvaraju kapci većina se slaže da je to svakih 5 ili 6 sekundi (70%).

Koliko ima duginih boja zna njih 92%, a svi znaju da kapci služe tome da zaštite oko baš kao i trepavice koje štite oči od prašina, obrve od znoja i kiše i da je oko paran organ.

Ponašanja koja mogu upućivati na postojanje problema s vidom za mnoge znači držanje glave nagnute na jednu stranu, 76,7% ili gledanje u pod dok se hoda, 20,9%.

Velika većina, njih 68,7% smatra da bi prvi pregled očiju trebalo obaviti oko treće godine, a 16% misli da bi to trebalo biti već u prvih 6 mjeseci života djeteta, dok njih skoro 15% drži da je to dovoljno učiniti prije polaska u školu.

Škiljenje kao znak kratkovidnosti prepoznaje 84%, izobličenost predmeta kao pokazatelj astigmatizma 75,6%, a zamagljenost vida kao mogući simptom katarakte skoro 100% ispitanika.

Da je vid potrebno redovito pregledavati, slaže se 88,6% ispitanika, a tek mali broj (11,4%) iznosi da vid ne treba kontrolirati ako nema smetnji.

Zaključno, treba napomenuti da su ovi rezultati dobiveni na uzorku od 48 obrađenih upitnika što je premali broj za donošenje objektivnijih statističkih pokazatelja, bilo o općim podacima učestalosti oboljenja oka, bilo da se radi o poznavanju, odnosno informiranosti o poremećajima vida i povezanim pojmovima.

Evaluator: Draženka Šepić Labrović, psiholog